

Kunnaneläinlääkäri ja hevonen

Eläinlääkintähuoltolakia ollaan uudistamassa. Työryhmä luovutti loppuraportin maa- ja metsätalousministerille 17.12.2008 (132363 Loppuraportti.doc.).

Eläinlääkintähuolto toteutettaisiin kunnissa pääpiirteittään nykyisenkaltaisena, mutta yksityinen sektori otettaisiin paremmin huomioon ja kunta voisi nykyistä laajemmin ostaa palveluja yksityisiltä palvelujen tuottajilta.

Esityksessä eläinlääkintähuoltolaiksi:

Kunnille tulisi mm velvollisuus järjestää itse tai ostaa

- peruseläinlääkintäpalvelut hyötyeläimille virka-aikana
- palveluita myös muille kotieläimille kun niitä ei ole muuten saatavilla
- kiireellinen eläinlääkärinapu kaikille kotieläimille ympäri vuorokauden.

Jos kunta tuottaa palvelut sen tulee järjestää palveluja varten tarvittavat toimitilat ja välineet.

Myös työturvallisuuslainsäädäntö edellyttää työnantajan/kunnan järjestämään sopivat työtilat ja –välineet.

Hyötyeläin, lakiehdotuksen 3§ 2 mom :

”Hyötyeläimellä tarkoitetaan kotieläintä, jota pidetään maatalouteen tai muuhun elinkeinotoimintaan kuuluvana taikka ihmiselle tarpeellista työsuoritusta varten”.

Lain perusteluiden mukaan hyötyeläimiä olisivat mm ratsastuskoulun hevoset, Hyötyeläimiä eivät olisi mm harrastus- ja kilpailutarkoituksessa pidettävät eläimet. Hyötyeläimiä olisivat siten esim kennelien koirat sekä ratsastuskoulujen hevoset.

Ravihevoset eivät pääsääntöisesti olisi hyötyeläimiä, koska niitä pidetään kilpailutarkoituksessa.

Syntyisi kummallisia tilanteita:

”Maa- ja metsätalousministeriö vahvistaa kyllä hevosten jalostusohjesäännöt, mutta siitä huolimatta kantakirjanäyttelyssä juoksija suunnalla palkittu, kilpaileva, sh-tamma ei olisi hyötyeläin, eikä saataisi päästä kunnallisen eläinlääkärin hoitoon kun taas Virosta ostettu ratsutallin ruuna olisi hyötyeläimenä täysin kunnallisen lakisääteisen eläinlääkintähuollon piirissä”!

Lain perustelujen ”kilpailutarkoituksessa pidettävä”, aiheuttaisi muutenkin omavaltaisia tukintoja. Kunnat subventoivat yleisesti päivystävän eläinlääkärin matkakuluja hyötyeläimistä. Esimieskö se kunkin tarkoituksen kontrolloi ja ratkaisee? Kunnan täytyy järjestää hyötyeläinten vastaanottotilat ja välineet (ellei osta palveluja yksityiseltä). Tämänkin kannalta on välttämätöntä, että alueen kaikki hevoset, niin ravi- kuin ratatallienhevoset luetaan samaan kategoriaan ratsutallien hevosten kanssa.

Suomessa on noin 70 000 hevosta, jotka jakaantuvat karkeasti puoliksi ratsuna käytetyiksi ja puoliksi ravureiksi. Hevoset ”käyttävät” yli 100 000 peltohehtaaria.

Hevostalous ylläpitää kokonaan tai osittain 15 000 työpaikkaa.

Useiden tutkimusten mukaan hevostalous kokonaisuudessaan on erittäin tärkeä elävän maaseudun ylläpidossa. Hevostalouteen liittyvään toimintaan saadaan eri kautta maaseudulle EU-, pelto -, eläin- ja muita tukia. Hevostalouden merkityksestä maaseudun työllistäjänä ja ylläpitäjänä on useita selvityksiä ja tutkimuksia (katso Google; *Hevostalous, työllisyys*). Hevosten määrä samoin hevostallien määrä on voimakkaassa kasvussa, samalla kun karjatalouksien määrä maaseudulla koko ajan vähenee.

Olisi järjenvastaista jos eläinlääkintähuollossa hevoset jaettaisiin luokkiin, mitä muu lainsäädäntö eikä edes verotus tunne. Esiitetty jako eläinlääkintähuoltolaissa eriarvostasi hevoset ja omistajat eläinlääkärin avun saannissa, aiheuttaisi kunnissa mielivaltaisia ja perusteettomia tulkintoja, sekä huonontaisi nimenomaan suomenhevosen asemaa.

Laista olisi poistettava kokonaan jako hyötyeläimiin ja muihin kotieläimiin. Eroa ko eläinten välille on käytännössä mahdoton tehdä. Näin kunnan ja kunnaneläinlääkärin velvollisuutena olisi yhtäläinen avunantaminen kaikille hevosille.

Laissa tarkoitetut terveydenhoito-ohjelmat ja suunnitelmat kohdistaisivat eläinlääkärinavun sitten laajemmin maatilatalouksien eläinyksiköihin.